

в) Тоа исто става и съ причастіа-та, кога они са на мѣсто свѣстителни и подлежащи; както: Блажени ѡлчѣщи и жѡждѣщи правды, покрывѡи водѡми превѣспреннаѡ, полагаѡи ѡвлаки, кодаѡи на крылѡ вѣтрению.

в) На противѡ тоа, кога прилагателно-то име и мѣстоименіе такожде и причастіе то е сказуемо, тога оно са поставѡ съ усѣченно окончаніе; както: Благословѣнна ѣси ти въ женѡхѡ, благословѣнѡ Богѡ нашѡ, нищѡ и ѡкаѡненѡ ѣсмѡ ѡзѡ.

г) Кога прилагателно, мѣстоименіе и причастіе са опредѣленіе или допълненіе на подлежаще-то и сказуемо-то, тога они могатѡ и така и иначе да са употребѡтъ. Полно окончаніе са употребѡва, кога са говори за опредѣлены предмети, или гдѣ въ грѣцкѡй-а тѣкстѡ има именѡ, а усѣчено кога са говори за неопредѣлени.

3. Числителны-те ѣдинѡ, два, ѡба три и четыри какѡ прилагателны ся согласуватѡ съ подлежаще-то и сказуемо-то или глаголь-а въ родѡ число и падежѡ. Отѡ коѡго ѣдинѡ приима единственно число, три и четыри множественно, а два и ѡба такожде дванадесѡте и ѡвонадесѡте всегда двоично; ето примѣри: Бѣста ѡба нага, ѡдѣта два, двѣ странѣ, другѡм два таланта, ѡвонадесѡте ѡченика, двенадесѡте соша.